

Zábavné dopoledne s vážnou hudbou

Dva dny před odjezdem na vzdělávací koncert z cyklu Čtyři kroky do nového světa, kde se tentokrát hrála Čajkovského 6. symfonie zvaná Patetická, nám přišel od autora pořadů Petra Kadlece e-mail. Žádal nás v něm, abychom s sebou do pražského Rudolfinu přivezli příklady toho, co považujeme za patetické. Ukázalo se, že většina studentů vlastně neví, co to slovo přesně znamená. Teprve když si ve slovníku českých synonym přečetli, že je to citově vypjatý, vzrušený nebo dokonce vášnivý projev, nebyla už o příklady nouze. Krom toho jsme se začali těšit, až uslyšíme, jak vášnivý dokázal být sám Petr Iljič.

Výklad začal nácvikem „emotikonů“ – objevil-li se na promítacím plátně např. smajlík v podobě rozesmátého šibala, mohli posluchači hlasitě vzdychat. Při plačícím smajlíkovi dokonce i dojemně štkát (používání kapesníků bylo povoleno) a citově indiferentní poker faces nám šly také dobře. Netečné obličejové máme přeci jenom poctivě natrénované z výuky. Pak Studentský orchestr několikrát, pokaždé jinak, zahrál hlavní téma 1. věty Patetické symfonie. My jsme projevovali emoce podle toho, jak jsme slyšeli hudbu, respektive jak byla krátká část symfonie interpretována. Nešlo o žádný emocionální striptýz, všichni se výborně bavili. A to ještě netušili, co všechno se během jednoho koncertu dozví – např. že typickým znakem romantické hudby jsou výkyvy temp. Orchester zrychloval a vzápětí zpomaloval, dynamika se pohybovala od pianissima až k forte fortissimu. V jednu chvíli zněla hudba zuřivě a vzápětí sladce tanečně. Byli jsme ubezpečeni, že hudebníci skladbu pokaždé znovu opravdu prožívají. Slyšeli jsme také valčík na 5 dob a poslouchali „programní“ symfonii bez programu.

Zajímavosti ze života skladatele už bereme jako samozřejmost, ale být jedni z prvních, kdo uslyší nedávno nalezenou zvukovou nahrávku samotného P.I. Čajkovského, to nás naplnilo hrdostí. Thomas Alva Edison totiž kdysi poslal slavnému skladateli a jeho přátelům do carského Petrohradu jeden ze svých fonografů a požádal je, aby na něj zaznamenali své hlasy. My jsme tedy zaslechli skladatelovy poznámky k pěveckým výkonům svých přátel a nakonec i jeho pískání.

Jako odměnu za naše pravidelné návštěvy pořadů cyklu Čtyř kroků a také za poctivé vyplňování anketních lístků po předcházejících koncertech, jsme po doznění posledních tónů Patetické symfonie absolvovali prohlídku Rudolfinu s panem Petrem Kadlecem. Navštívili jsme vše - od prezidentského salónku až po vzduchotechniku ve sklepení této velkoryse vystavěné budovy, která za první republiky sloužila jako sídlo Poslanecké sněmovny Národního shromáždění, a kde byl také 30. listopadu 1938 zvolen třetím česko-slovenským prezidentem svinenský rodák JUDr. Emil Hácha..

Text a foto: Mgr. Marie Poláková
Gymnázium Trhové Sviny